

HET LELIJKE PRINSESJE

Frans Busschots

Toneelspel voor het ganse gezin, geschikt voor jonge spelers

Meer info en teksten: Auteursbureau ALMO
Jan van Rijswijcklaan 282
2020 Antwerpen

Het Lelijke Prinsesje

Door Frans Busschots

2 decors, 6 bedrijven, 4 dames/meisjes, 5 jongens/heren.

Dit avondvullend toneelstuk kan gemakkelijk door grotere kinderen gespeeld worden. Men kan het publiek bij de voorstelling betrekken!

Personen:

Prinses Troelela Del Troelela is de lieve vrouw van prins Carolus. Ze komt uit een warm land.

Boerin Mevrouw Hogeboom, de pleegmoeder van het Lelijke Prinsesje.

Leentje Dit meisje is de wat jongensachtige “Lelijke Prinses”.

Annabel Het zusje van Leentje. Zéér ijdel.

Boer Mijnheer Hogeboom is de pleegvader van Leentje.

Koning Koning Rudolf van Bergenland. Een heerser.

Prins Carolus is de zoon van koning Rudolf en de echtgenoot van prinses Troelela Del Troelela.

Johan Hij is heraut, bode, wachter en paleisbediende.

Brutus Boosdoener en dief.

Vier varkentjes Enkele danseressen gekleed als varkentje.

EERSTE BEDRIJF

Het doek is nog toe. De acteur die de rol van Johan, wachter, heraut en paleisbediende speelt komt zenuwachtig van achter de coulissen, kijkt in de zaal waar het licht nog brandt, zet zich (rechts) even op een trapje, heeft problemen. Het is tijd om met de voorstelling te beginnen, maar de acteurs zijn er nog niet. Hoe moet het nu verder?

Johan loopt naar links vooraan, kijkt tussen de coulissen, terug naar de zaal, zet zich terug op het bankje.

Johan Dit heb ik nu nog nooit meegemaakt! (kijkt naar de zaal) En ik maar trappen en trappen, nog nooit heb ik zo snel gefietst. Ik dacht: het mag niet dat ik te laat kom. En wat zie ik nu? Niets, niemand! Ik heb me bijna doodgefietst en voor wat?

Johan (denkt na, kijkt rond) Of zou ik mij vergissen? (kijkt op uurwerk, kijkt naar de zaal) Neen, het is al .... Uur. We moesten al bezig zijn.

Johan (tot de kinderen in de zaal) Zeg kinderen, het was toch om ...uur dat het toneel zou beginnen, nietwaar? (antwoord van de kinderen: ja, om ...uur)

Johan Jullie zijn toch gekomen voor dat toneelstukje “Het lelijke prinsesje?” (desnoods met improvisatie aandrigen tot dialoog. Het antwoord moet zijn: ja, voor het lelijke prinsesje)

Johan (fier) Ik speel mee in dit prachtige toneelstuk. Ik ben Johan, de heraut, de paleisbediende en de wachter. Ik speel bijna alle rollen, bijrolletjes, wil ik zeggen. Maar, alleen kan ik niet spelen.

Brutus (komt vanachter de coulissen naar Johan toe) Hé, waar zijn de anderen?

Johan De anderen? De anderen? Jij bent te laat!

Brutus De ketting van mijn fiets.

Johan En de anderen zijn verloren gereden?

Brutus Eigenaardig: geen kat te zien! Zouden we ons misschien vergissen van dag of uur?

Johan Dat heb ik al aan de kinderen gevraagd. Geen vergissing. Misschien wel een verkeerde afspraak. Dit is nu nog nooit gebeurd! En dat we dit nu juist hier in ...(naam van dorp/parochie) moest gebeuren!

Brutus Ik zou maar niet te vlug panikeren en nog eventjes afwachten.

Johan Wij zitten met de gebakken peren! Straks beginnen ze te roepen en te fluiten in de zaal. Of gooien ze met rotte tomaten. Er moet gespeeld worden!

Brutus Dat is toch eenvoudig!

Johan   Wat is eenvoudig?

Brutus   We vragen de kinderen uit de zaal.

Johan   Voor wat?

Brutus   Zij moeten maar helpen met toneelspelen. Het zijn toch maar kleine rolletjes.

Johan   Jouw rolletje kan iedereen spelen. Twaalf worden en twee keer een lelijk gezicht trekken.

Brutus   En keukenknecht spelen is ook niets speciaals!

Johan   Maak me niet kwaar, Brutus!

Brutus   Jij bent begonnen!

Johan   (na een korte pauze, vriendelijk) Maar hoe lossen wij dit op? Ik ben radeloos!

Brutus   Kalm! (neemt toneelbrochure) Een koningin, een mooie prinses, een boerinnetje en nog een prinses.

Johan   Een lelijk prinsesje.

Johan   Drie jongens en vier meisjes. En nu?

Brutus   Jij jammert maar. Let op. Heel eenvoudig!

Johan   De eer is aan jou!

Brutus   (naar het midden toe) Hallo! Kinderen, luister even! Enkele van onze spelers zijn ... ziek geworden en nu vragen wij enkele vrijwilligers. Wie wil er mee spelen?

Johan   Als je het met leugens moet doen. Ziek geworden?

Brutus   Het zal zoiets wel zijn. Anders waren ze hier!

Johan   Het zijn sukkelaars: de helft weet niet eens hoe laat het is. Ze zijn met duizend een één computerspelletjes bezig en vergeten de rest.

Brutus   (tot de kinderen) Wie wil er meespelen? (bladert in de brochure) Een koning, een prins en een boer en een prinsesje. Wie?

(de acteurs en actrices die straks deze rollen zullen spelen zitten in de zaal. De koning en de prins samen, naast elkaar, ergens in het midden, de boer rechts, ergens wat verder.)

Koning   (staat recht) Ik zou wel willen meedoen als mijn vriend ook meedoet. Het is toch niet moeilijk zeker?

Brutus Kinderen! Dit is fantastisch! We hebben al twee jongens. Geef ze een daverend applaus!

Koning Als hij (wijst naar prins Carolus) niet meedoet, dan blijf ik ook zitten.

Brutus Hij doet mee! Kinderen, (wijst naar de rechtstaande jongen) Dit is koning Rudolf en zijn vriend prins Carolus. Applaus!

Johan En nu nog een boer!

Brutus Zit er een boer in de zaal? (kijkt naar achter in de zaal)

Boer (aarzelend recht) Bij mijn grootouders hebben ze varkens en een tractor.

Brutus Bravo! Jij bent de man die wij zoeken. Trek eens een serieus boerengezicht!

Boer (neemt een typische houding aan)

Brutus Applaus! Geweldig!

Johan Vier meisjes, dat zal niet gemakkelijk zijn! (kijkt in de brochure)

Brutus Vier meisjes. Drie mooie en één lelijke.

Johan Zo vraag je dat toch niet!

Brutus (wijst naar de tekst) Zo staat dat er toch!

Johan (tot Brutus) Met wat zwarte verf maken we iedereen lelijk! (tot kinderen) Vier mooie meisjes!

Prinses (ergens vooraan) Ik zal wel voor prinses spelen. (stapt prompt naar voor)

Brutus Prima! Een echte prinses!

Annabel (meer naar achter gezeten, staat op) Prinses? Dat wil ik wel zijn. Maar géén zwarte verf gebruiken, hoor! (is nogal wat ijdel...)

Boerin (wat aarzelend recht) Ik wil wel voor boerin spelen. Er moeten toch geen koeien gemolken worden?

Johan Natuurlijk niet!

Brutus Geweldig! Nu nog iemand die lelijk Leentje wil spelen.

Koningin (wijst naar wie die rol zal spelen) Zij heet Leentje!

Brutus Kom, Leentje! (Leentje voelt er niet veel voor en blijft zitten)

Brutus Kom, kinderen! Leentje moet meedoen! Roep eens mee: Leentje, Leentje, Leentje! ... (Leentje staat dan toch recht, applaus)

Brutus Kom allemaal naar hier. Kinderen krijgen ze nog eens een daverend applaus?

(de acteurs komen naar voor en krijgen van Johan ieder een tekstboekje. Hij neemt hen mee achter de schermen. Johan terug op.)

Brutus (tot Johan) Is alles nu in orde?

Johan Het is formidabel! Dat had ik nooit durven denken.

Brutus Als je aan brave kinderen iets serieus vraagt dan loopt dat altijd goed af. Dank-je-wel kinderen!

(indien er toch kinderen rechtstonden en zich kandidaat stelden om mee te spelen en die niet tot de échte toneelspelers behoorden, dan dienen die met takt behandeld te worden. Eventueel kan men die kinderen vragen om de doek te helpen opentrekken of dergelijks.)

Johan (bladert in de brochure) En die liedjes en dansjes, kunnen we daar iets aan doen?

Brutus Let op mijn woorden, keukenknecht van de koning! Over de liedjes niets dan goed. (naar de kinderen toe) Ik heb die liedjes zelf helpen maken. Ze zijn gewoon prachtig!

Johan Maar beste Brutus toch!

Brutus Ik ben je beste Brutus niet! Ik ben Brutus, de boosdoener, de dief. De kinderen zullen mij nog wel leren kennen, straks als ik mijn rol speel!

Johan Dat liedje dat Leentje zingt is prima!

Brutus Goed, je herkent mijn talent. Let op: ik zal het even voorzingen!

Snoetje, Zoetje, Toetje en Hoedje, zijn mijn vrienden allemaal.
Rikske, Fikske, Likske en Kikske, zijn mijn vrienden allemaal.
Hapke, Knapke, Lapke en Papke, zijn mijn vrienden allemaal.

Dansen, dansen, dansen allemaal!
Dansen, dansen, dansen allemaal!

Eén, twee, drie, één, twee, drie: draaien maar!
Eén, twee, drie, één, twee, drie: draaien maar!

Johan Zal ik even meezingen?

Brutus Ik heb liever dat de kinderen meezingen.

Johan Jij bent wel vriendelijk, zeg!

Brutus (met zware stem) Zoals altijd!

Brutus (vlug achter de schermen en terug op met enkele belletjes, tot Johan) Dit is voor jou en de anderen mag je aan de kinderen geven.

Johan (geeft op meerdere plaatsen een belletje aan de kinderen.)

Brutus Luister even! Hallo! Hou die belletjes nog even stil!

Brutus Iedereen moet meezingen!

Johan Mag!

Brutus Moet! En nu met de voeten stampen zoals ik het doe! En bij één, twee, drie ook met de handen draaien hoog boven het hoofd! Wij zingen dit prachtige liedje twee keer en de tweede keer met een heel diepe stem! (spreekt de laatste woorden met basstem)

Johan Ik ben benieuwd wat dat zal worden!

(Brutus en Johan zingen samen met de kinderen, stampen met de voeten, rinkelen met de belletjes op de maat van de muziek en draaien met de handen boven het hoofd. De tekst kan ook op een grote rol getoond worden. Eventueel twee kinderen vragen om die rol vast te houden.)

Johan Dat was prima!

Brutus Het kan nog iets beter. We doen het nog eenmaal. En straks gedurende de voorstelling moeten jullie goed meezingen. (zingen nog eenmaal) Men mag het buiten de zaal horen!

Brutus Het zit wel goed!

Johan En die andere liedjes en dansjes?

Brutus Later! Later! (kijkt achter de coulissen) De spelers zijn bijna klaar.

Johan Een pak van mijn hart. Maar wat doen we indien de echte acteurs komen?

Brutus Die kunnen dan in de zaal gaan zitten. Maar ... ze komen niet. Ze zijn allemaal ziek.

Johan Wel eigenaardig, vind ik.

Brutus (kijkt even vlug achter de schermen, tot Johan) Ik denk dat we bijna kunnen beginnen.

Johan Beginnen...als het maar meevalt!

Johan (tot de kinderen) Ik speel de rol van heraut, paleiswachter, van bode, ...niet zo moeilijk. En als ik niet op de scène sta, dan vertel ik jullie wel iets van het verhaal of zingen we samen een liedje. Ja, het moet plezant zijn!

Brutus Vooruit, doek open! (Brutus duwt Johan nogal brutaal weg. Beiden verdwijnen achter de scène. Doek gaat traag gedeeltelijk open. Bazuingeschal, Johan, als heraut gekleed komt plechtig op. Licht op heraut.)

Johan Aandacht! Aandacht! Aan al de bewoners van Bergenland! Dames en heren! (verplaatst zich even) Er is groot nieuws, groot nieuws! Een belangrijke mededeling vanwege de koning!

Brutus (als boosdoener, nogal vulgair) Is er weer groot nieuws?

Johan (negeert Brutus)

Brutus De koning heeft zijn pan met spek met eieren laten aanbranden! De stommerik!

Johan Brutus, let op je woorden! Als ik jou was dan zou ik maar een beetje deftig zijn.

Johan (als heraut) Een belangrijke mededeling van de koning.

Brutus (mompelend) De koning heeft vannacht drie keer naar het toilet moeten gaan! (lacht)

Johan Er is een prinses geboren. Een mooie prinses!

Brutus Een klein appelsientje.

Johan Men zegge het voort, men zegge het voort! (kijkt misprijzend naar Brutus, af)

Brutus Een mooie prinses! Troelela Del Troelela. Laat me lachen. Die goede prins Carolus! Hij trouwde met die vogelverschrikker Troelela Del Troelela! Er is een mooie prinses geboren! En wat is mooi?

(doek volledig open, troonzaal van de koning. Zetel rechts, licht langzaam naar max.)

(koning Rudolf komt kwaad op, gevolgd door zijn zoon prins Carolus, ook kwaad)

Carolus (kwaad) Dit gaat te ver, papa! Ik neem het niet! Nooit!

Koning Ik neem het niet! Ik neem het niet! Jij hebt helemaal niets te nemen! Jij hebt niets te beslissen. Dat doe ik. Wat denk jij wel? (zet zich op de troon)

Carolus Jij was tegen prinses Troelela Del Troelela!

Koning Nu nog! Altijd!

Carolus Ik had met een prinses uit Bergenland moeten trouwen, nietwaar?

Koning Een prinses of een gewoon iemand, die mooi is zoals een prinses. Juist!

Carolus Al wat ik deed was fout!

Koning Juist!!

Carolus Ik mocht niet gaan vissen, jagen, paardrijden en als ik wijn dronk dan was dat verspilling.

Koning Inderdaad!

Carolus En denk jij dat ik dit plezant vind?

Koning Dat is voor mij niet belangrijk.

Carolus Ik ben toch je zoon?

Koning Jammerlijk genoeg wel. Je bent mijn zoon, juist!

Carolus Ik ben het meer dan beu! Wie of wat ben ik eigenlijk?

Koning Jij? Jij bent niets. Niets, jammer!

Carolus Maar nu zul je met mij rekening moeten houden. Wat denk jij wel?

Koning Je bent nog een kind, Carolus! En kinderen hebben leiding nodig! Ik draag de verantwoordelijkheid!

Carolus Ik ben toch de vader! Het zijn mijn kinderen!

Koning Ik wil er niets meer over horen! Uit! (doet alsof de prins er niet meer is, kijkt naar het publiek. Prins ijsbeert rond. Stilte.)

Carolus (kwaad voor zijn vader) Mijn kinderen!

Koning (uit zetel, naar de prins toe) Ik zit er ook een beetje mee verveeld met de situatie! Maar ik kan het niet verhelpen. Jij moest maar met die appelsienprinses trouwen: Troelela Del Troelela! Ken jij misschien een goede oplossing? Zeg het maar!

Carolus Neen, ik...

Koning Zie je wel! Papa zal het wel regelen. Maar papa heeft het altijd gedaan. Was het tweede kindje even mooi als het eerste, dan was er geen probleem. Je ziet toch zelf wel dat dit geen prinsesje kan zijn? Een dik hoofd en korte armpjes en voetjes als een schildpad. Dit kan geen prinsesje zijn. Dat murmel kan hier niet blijven.

Carolus   Papa!!

Koning   (dreigend) Genoeg! Ik ben de koning en duld geen tegenspraak.

Carolus   Mijn kinderen! (kwaad af)

Koning   (zet zich neer, kijkt voor zich uit, slaat dan met de linkervuist op de armleuning van zijn zetel, hij is ook niet zo gelukkig met de situatie)

Johan   (Als wachter, komt bescheiden op, wil de koning feliciteren) Majesteit...

Koning   (wat afwezig) Ja, ...

Johan   (voor de zetel, buiging) Majesteit, sta me toe...mag ik u feliciteren? Men zegt dat het prinsesje zo mooi is, en zo lief kan lachen...

Koning   (wat afwezig) Welke prinses, wie...?

Johan   (verwonderd) De kleine prinses, majesteit.

Koning   O, ja, natuurlijk! Dankjewel, brave man!

Johan   (maakt buiging en wil weggaan)

Koning   Wachter!

Johan   (blijft staan, komt snel terug naar de koning) Ja, majesteit?

Koning   Is mevrouw Hogeboom al op bezoek geweest?

Johan   Mevrouw Hogeboom? Ik zal het even vragen, majesteit. (buiging, af)

Koning   (wandelt rond) Mevrouw Hogeboom, dat is een goed idee. Als dat zou kunnen...(feliciteert zichzelf) Als de nood het grootst is, heb ik altijd heel goede ideeën.

Johan   (snel op, buiging) Majesteit, mevrouw Hogeboom wou net vertrekken. Ik heb haar laten wachten.

Koning   Dat is goed, wachter. Ik wil haar spreken!

Johan   Ik ben zo terug, majesteit. (vlugge buiging af)

Koning   (zet zich in de zetel, kijkt voor zich uit)

Johan   (vlug op en gevolgd door mevrouw Hogeboom: een boerin die twee keer per week spek en eieren naar het paleis brengt. Ze draagt een mandje) Mevrouw Hogeboom, majesteit!

Koning   Goed, beste man. Je kunt gaan.

Johan (af)

Boerin Gefeliciteerd, majesteit. Het is geweldig! Zo een gezonde prinses!

Koning Dank je wel, mevrouw Hogeboom! (koning kijkt even aandachtig naar de boerin)

Boerin Is er iets, majesteit?

Koning (geen antwoord)

Boerin (aarzelend) Was het spek niet lekker, waren de eieren te klein?

Koning (zenuwachtig lachje) Neen. Ik heb vanmorgen zelfs drie stukken spek en vier eieren gegeten. Het smaakte heerlijk.

Boerin Daar ben ik blij mee, majesteit!

Koning (wandelt rond) Hou jij van kinderen, mevrouw Hogeboom?

Boerin Ja, ...ja, natuurlijk. Iedere vrouw houdt van kinderen. Ook mijn man houdt veel van kinderen, maar ...helaas! Het heeft niet mogen zijn. Jaren hebben we gehoopt, en nu, ...nu berusten wij in die toestand. We hadden een hele lijst met namen maar, ik verveel u natuurlijk, majesteit!

Koning Neen, neen! (zet zich neer) Ga verder!

Boerin We hoopten dat ons eerste kindje een meisje zou zijn met blonde haren en dansende oogjes. Weet u hoe het zou heten?

Koning Neen, hoe kan ik dat nu weten? Jozefientje?

Boerin Leentje! Leentje! Is dat geen mooie naam?

Koning Prachtig! (nadenkend) Ja, ik kan je begrijpen. Men is jong en droomt zich een toekomst en kinderen horen erbij!

Boerin U zegt dat zo prachtig, majesteit.

Koning (na korte pauze) Ik ken zo nog een mooi verhaaltje van een arme vrouw die een kindje wenste en een rijke man die vader werd van een "lelijk" kindje. De arme vrouw kreeg een zak aardappelen en een zak meel mee als ze dat "lelijk" kindje meenam en goed verzorgde en aan niemand vertelde wie de echte ouders waren.

Koning En later mocht ze nog meel en eieren komen halen. De arme vrouw was dolgelukkig met het kindje, maar ze is nooit nog iets gaan vragen. Ze deelde het weinige dat ze bezat met het kindje, dat opgroeide en heel verstandig werd.

Boerin Ik zou ook nooit gaan bedelen.

- Koning Na jaren kwam die oude rijke heer naar het armzalig huisje en vond daar zijn dochter: mooi, verstandig, lief, ...Hij wierp enkele goudstukken naar de arme vrouw en nam het meisje mee. Het meisje voelde zich niet meer gelukkig in dat prachtige huis van haar vader en verlangde terug naar dat armzalig, maar gezellige huisje. Ook de oude vrouw had veel verdriet en ze stierf enkele dagen later.
- Boerin Wat jammer! En het meisje?
- Koning (na korte pauze) Dat weet ik niet meer.
- Boerin Ik wou dat ik die oude vrouw was. Lelijke kindjes bestaan niet. Alle kindjes zijn lief.
- Koning Jij zou die oude vrouw kunnen zijn. Weet je...als ik je zou vragen voor een kindje te zorgen...zou jij dat willen doen? Net als die ouder vrouw uit mijn verhaaltje?
- Boerin Natuurlijk. Ja, alleen: het komt zo plots aan, zoiets had ik niet verwacht. Een klein kindje op de boerderij.
- Koning Maar aan niemand vertellen!
- Boerin Majesteit...ik vrees dat ik u niet goed begrijp. Ik...
- Koning (een beetje verveeld) Wel, ...er zijn twee kleine prinsesjes geboren. Het tweede is lelijk en misvormd en kan op het paleis niet blijven. Jij neemt dat lelijke prinsesje mee en verzorgt het goed. Jullie hebben kippen en konijnen en nu nog een klein kindje. Je mag het gerust Leentje noemen. Maar...nooit vertellen wie de echte ouders zijn.
- Boerin Maar...
- Koning Dat is dan in orde. Deze avond zal een bode van het paleis alles met je regelen. Dag, mevrouw Hogeboom. (de koning kijkt weg, de boerin heeft de situatie nog altijd niet verwerkt. Ze groet. Af.)
- Koning (nadenkend door de troonzaal) Troelela Del Troelela, waarom moest mijn zoon met zo iemand trouwen? Alleen een oud paard heeft ze meegebracht. En er zijn zoveel mooie prinsessen en rijke dames met kastelen en zware kisten vol goud en edelstenen. Dat het verkeerd zou aflopen voelde ik al lang aankomen. Gelukkig dat ik de goede oplossing vond. Nog enkele dagen hard zijn en men is dat scharminkel vergeten.
(naar publiek toe)
Op de boerderij tussen die stinkende varkentjes daar hoort ze thuis, ja!

EINDE EERSTE BEDRIJF

TWEEDE BEDRIJF

Decor: voor de boerderij van boer Hogeboom een bankje, een tafeltje...geluiden van de boerderij. Boer Hogeboom komt van rechts op.

- Boer (veegt handen af aan zijn broek, kijkt eens rond, trekt aan zijn pijp) Werken, werken, werken, altijd hetzelfde. 's Morgens opstaan, broek aantrekken en aanstonds beginnen met werken, werken!
- Boer (zet zich neer) Ik heb genoeg gedaan voor vandaag! Morgen komt er nog een dag! (geluiden van koeien, varkens, kippen, ...) 36 koeien, 37 kippen, 38 varkens, 39 konijnen, en...ja, ...(kijkt rond) Ze leggen wel eieren die kippen, maar ze maken toch zoveel lawaai en ze eten zoveel, teveel eigenlijk. En die varkens...van 's morgens tot 's avonds knor, knor, knor (op handen en voeten, trekt aan zijn pijp, wolkjes, pijp uit de mond, knor...) Gelukkig dat die vuile varkens wat ze langs achter laten vallen langs voor terug opeten. En de koning die ons spek zo lekker vindt. Knor, knor, knor, ...
- Boer (recht) Hier bouwde mijn grootvader. Hij heeft gezwoegd, gezweet, gemetseld en getimmerd. Vader is hier geboren en jaren later ik. Een oud boerengeslacht, van vader op zoon. (zet zich)De Hogebooms kwamen en bleven. Een flinke zoon die paarden kan mennen, die aardappelen kan rooien en die kan timmeren en...(neemt mes en een takje hout) Het heeft niet mogen zijn. Ik ben de laatste van het geslacht Hogeboom. Zelfs geen dochtertje.
- Boer (herpakt zich) Gelukkig dat ik met mijn mes en een takje hout nog iets moois kan maken. Enfin, iets dat ik mooi vind. (bekijkt zijn werkje) Het zal wel geen kunst zijn! (doet verder, bekijkt werkstukje) Wat zal het worden?
- Boerin (links vooraan op, komt van het paleis. Zet mandje neer.) En hier ben ik dan, eindelijk!
- Boer Je lijkt wel moe, vrouwtje?
- Boerin Moe? Moe? Ik heb belangrijk nieuws.
- Boer Straks, vrouwtje! Zet je. Ik haal meteen een glas fris water. Het zal je opkikkeren! (legt mes en werkstukje neer op het tafeltje, wil opstaan.)
- Boerin Wacht even! Ik wil...
- Boer Zet je, blaas even uit. Ik ben zo terug!
- Boerin Groot nieuws!
- Boer Zet je. Een koel glas melk. Melk van een Hogeboomkoe!
- Boerin Er is iets...
- Boer (vlug af)

Boerin (zet zich wat gespannen, niet begrepen neer, zucht)

Boer (terug op met glas melk, ziet dat zijn vrouw niet zoveel belangstelling heeft voor dat glas melk) Nu ik eens gediensig ben...

Boerin Heb je het nieuws dan nog niet gehoord?

Boer Nieuws? (kijkt omhoog) Morgen regen. Of overmorgen. Ja, regenen zal het nog wel eens doen. Goed voor de varkens, dan worden ze nog eens automatisch gewassen, want zwemmen, doen ze toch niet. Regenen, ja...

Boerin Er is op het paleis ...

Boer Had die koning weer te veel gegeten?

Boerin Er is een prinses...

Boer Troelela Del Troelela. Die met haar oud paard, die iedereen kuste toen ze die avond toekwam (bootst na).

Boerin ...geboren.

Boer Een prinses...geboren.

Boerin Ja, een prinses!

Boer Een klein appelsientje, een mandarijntje! Hoera! (korte pauze) Weer iemand die nooit meer moet werken. En...

Boerin (recht) Het zegt je precies niet zoveel!...

Boer Ik moet van dat paleizenvolk niet zoveel hebben. Ik hou meer van de gewonen mensen, mensen die werken.

Boerin In heel Bergenland was geen kat te zien. Iedereen spoedde zich naar het paleis. Een klein prinsesje, dat is geweldig, man!

Boer Héél geweldig! Goed, drink nu van die heerlijke melk en zet je!

Boerin (drinkt en zet zich)

Boer En wat heb ik met dat prinsesje te maken? Als mijn kippen maar veel eieren leggen. Maar ze maken toch zoveel lawaai de laatste dagen. En als ze lawaai maken en rondlopen, vallen er weinig eieren te rapen! En de varkens...

Boerin Man luister even!

Boer (zet zich neer, een beetje onder de indruk van die laatste woorden)

Boerin (korte pauze, ze weet niet hoe ze het geweldige verhaal zal vertellen. Hoe zeg je nu zo iets?)

Boer Wel? Wat is nu het grote nieuws?

Boerin Ik weet niet hoe ik het je moet vertellen.

Boer Dan zeg je het maar zoals je het aanvoelt. Als ik het niet versta dan zal ik wel uitleg vragen.

Boerin (denkt na) Eigenlijk zijn er twee prinsesjes geboren.

Boer Hoera! Het kan niet meer op. Alles voor de rijken, niets voor de eenvoudige boer.

Boerin Toch wel! De koning heeft ook aan ons gedacht.

Boer Dat is prachtig. De koning heeft aan ons gedacht. Wat bedoel je, vrouwtje?

Boerin Dat het tweede prinsesje bij ons komt wonen.

Boer Wat zeg je? Een prinsesje bij ons komen wonen?

Boerin Ja!

Boer Dan zal er aan dat prinsesje wel een reukske zijn.

Boerin (geen antwoord)

Boer (recht, loopt rond) Dat heb je nogal eenvoudig gezegd. Er komt een prinsesje bij ons wonen. Eenvoudig.

Boerin Ik zegde toch dat ik groot nieuws had?

Boer Vertellen, vertellen!

Boerin (gaat recht voor de boer staan) Je weet het: koning Rudolf lust die prinses Troelela Del Troelela niet. En het tweede prinsesje is een beetje minder mooi, vind men. Volgens Rudolf is dat een reden om dat kindje niet in het paleis te willen. Het kindje is te lelijk om een echte prinses te kunnen zijn, vindt hij.

Boer Wat weet die oude brombeer van prinsesjes?

Boerin Dat vind ik ook, lieve man. En ik dacht: als in het paleis geen plaats is voor dat kindje, dan kunnen wij er wel voor zorgen.

Boer Natuurlijk. Er is plaats genoeg. Die oude brombeer Rudolf de eerste.

Boerin (dankbaar) Dat is lief van je, Jan.

Boer Maar dat prinsesje heeft toch twee armpjes, twee beentjes, één hoofdje?

Boerin Het is een lief kindje, alleen het nekje is wat langer dan dat meestal is, het hoofdje is iets dikker, maar voor de rest een ...gewoon borelingske.

Boer Ik dacht al...

Johan (de bode van het paleis komt links vooraan op, in de linkerhand draagt hij een mandje waarin het lelijke prinsesje (een pop) ligt, in de rechterhand houdt hij een koffer met kleding enz.) Goede avond samen. (zet mandje neer op de tafel en de koffer op de grond)

Boerin (vol bezorgdheid, dekt het kindje toe, verplaatst mandje even, duwt de belangstellende boer weg) Weg, jij, met die tabaksrook! Weg, Jan!

Johan Met de groeten van de koning.

Johan (wil weggaan, bedenkt zich) Er is nog een briefje van prinses Troelela Del Troelela! (geeft brief aan de boerin die de brief in haar zakken steekt) Nog een goede avond samen! (af)

Boerin (bewonderend kijkend naar het kindje: de rest interesseert haar niet. Ook de boer kijkt belangstellend toe)

Boer Waar is nu die lange nek en die dikke kop? Het is een mooi kindje! Rudolf de brombeer!

Boerin (danst van vreugde rond) Er zal hier veel veranderen. Een kindje op de boerderij. (kijkt naar het huisje) En moeten er geen nieuwe gordijntjes komen aan de ramen, en de deuren en ramen een nieuw laagje verf geven?

Boer En de varkens leren zingen en de kippen gekleurde eieren laten leggen? En de koeien chocolademelk laten produceren?

Boerin (lacht wat zenuwachtig van vreugde) Alles wordt anders nu, mooier!

Boer En hoe zal onze prinses heten?

Boerin Dat is nu niet belangrijk, later!

Boer Misschien staat dat in die fameuze brief?

Boerin (maakt de brief open, leest) Lieve mevrouw, vlug schrijf ik u dit korte briefje. Zorg goed voor mijn dochtertje. Ook al zal ik ze misschien weinig zien, de komende weken, mijn gedachten zullen altijd bij mijn dochtertje blijven. Dank u zéér hartelijk. Troelela!

Boer Die sakkerse Rudolf! Die appelsienenprinses Troelela Del Troelela zal zeker niet gelukkig zijn. Ik begin er medelijden mee te krijgen.

Boerin (dekt het kindje nogmaals toe, bezorgde gebaren, kijkt naar haar man) Wat dacht je van ...Leentje? Leentje Hogeboom? (boer en boerin samen achter mandje, gezicht naar het publiek, naast elkaar als verliefd)

Boer Leentje Hogeboom. Ons Leentje.

Boerin Ons kindje!
(boer legt zijn hand rond de schouders van de boerin, ze lachen naar elkaar, verliefd)

Boer (en boerin) Ons Leentje (vol liefde naar kindje kijken)
(kindje weent)

EINDJE TWEEDE BEDRIJF

DERDE BEDRIJF

Zestien jaar later

Voor de boerderij een vermoeide boer Hogeboom die leunt op een schoppensteel.

- Boer (voor zich uitkijkend) Vroeger wist ik er niets van. Als er mij iemand iets vertelde, dan geloofde ik het niet. Nu weet ik het maar al te goed. Mijn rug en mijn benen! (tot de zaal) Je moest het maar eens voelen! Het kraakt en piept langs alle kanten. (verzet zich even, gebaren van rugpijn) En ons Leentje lacht er maar mee. Ja, ons Leentje! (wil een paar dansspasjes maken, kan echter niet) Au! Amai!! (zet zich neer op een bankje, links vooraan)
- Brutus (komt op van links, met zal over de schouder. Hij heeft eieren gestolen bij boer Hogeboom, hij wil voorbij boer Hogeboom, is bang dat die zich omdraait, verbercht zich achter een struik.)
- Boer Het is een flinke meid geworden. Ja, altijd vrolijk, altijd werklustig. En de hele dag zingt ze maar ... en danst. (vertrouwelijk tot het publiek) Ze heeft zelfs de kippen leren dansen. Jaja, lach er maar mee. Nu, dat dansen interesseert me niet zoveel, maar, ze leggen meer eieren en dat is belangrijk! (bootst de kippen na) (kijkt achter zich, zoekt naar een denkbeeldig ei, vindt niets, Recht, leunt op schoppensteel, zijn rug doet pijn. Wringt zijn lichaam wat in bochten en dan ...een gelukkig gezicht)
- Brutus (opent "dievenzak", haalt er een ei uit, bekijkt het, legt het terug weg, neemt een ander ei, legt dat achter het bankje en verbergt zich.)
- Boer (zet zich terug neer. Steunt beurtelings op de ene dan op de andere voet, bootst een kakelende kip na. Draait zich om en ziet een ei liggen. Gaat op zijn knieën zitten voor het ei, verwonderd. Bekijkt het ei, toont het aan de zaal, bootst kakelende kip na, lachend gezicht van Brutus is even zichtbaar.)
- Boer Zo eenvoudig is dat! Zo een kip heeft het toch niet zo slecht, denk ik. 's Morgens wat lawaai maken, wat eten, wat rondlopen. Een eitje fabriceren. En de dag is goed! (bootst kakelende kip na) Dat moet ik mijn vrouwtje vertellen! (haast zich naar de deur van de boerderij) Brutus maakt van die gelegenheid gebruik om naar rechts de gaan en zo weg te kunnen. Met de "dievenzak" op de rug en de pet bijna over zijn ogen probeert hij weg te glippen. De boer draait zich even naar de zaal, en dan draait hij zich plots om omdat hij meende een gerucht te horen. Hij ziet Brutus) Halt, blijf staan!
- Brutus (verrast, blijft staan)
- Boer (kijkt naar ei, stelt zich dreigend op) Niet bewegen of je bent zo geel als een ei. Helemaal! (boer tot in de buurt van de schop, steekt ei in zijn zak, neemt de schop vast als een geweer in aanslag) Terug! Daar op het bankje. Leg die zak neer!

Brutus Ik begrijp dit niet. Ik heb helemaal niets misdaan en daarbij ...jouw rug doet toch pijn en nu ineens ... Ik ben een eenzame wandelaar.

Boer Zak neerleggen of ik schiet!

Brutus (bekijkt het "geweer") Ik denk niet dat dat zal lukken!

Boer Misschien heb je gelijk! (dreigend) Misschien heb je liever een draai om je oren. Vooruit zet die zak neer! Ga zitten!

Brutus (aanzelend) Ik heb niets misdaan!

Boer (tot de zaal) Waarvoor een schoppensteel al niet kan dienen! (tot Brutus) En wat zit er in die zak?

Brutus (kijkt naar uitpuilende zak) Niets, denk ik.

Boer Wat zeg je...niets?

Brutus Wat zakdoeken misschien. Een handdoek, misschien, en ...een zwembroek. Ja, een zwembroek. Ik hou van wandelen en onderweg...een beekje en dan maar zwemmen...

Boer En je bent niet ...toevallig in mijn kippenhok geweest? Misschien?

Brutus Ik ben bang van de haan. (kraait) Gevaarlijk!

Boer (toont ei uit de zak) En zulke ronde eitjes heb je niet in je zak zitten?

Brutus Ik zou niet durven! Waar de kippen zo hard voor gewerkt hebben!

(geluid van een varken, dan meerdere varkens)

Boer En een varkentje zit er ook niet in? Maak open! (gaat dreigend voor Brutus staan. Brutus aarzelt)

Annabel (komt links vooraan op, met parasol. Ziet boer en Brutus)

Boer (ziet de prinses) Goede morgen, prinses Annabel.

Brutus (met veel eerbied, slijmerig) Goede morgen, mooie prinses!

Boer (ziet dat de prinses de situatie begrijpt) U komt net op het goede moment. Brutus heeft...

Brutus Ik kan het allemaal uitleggen, mooie prinses!

Annabel Jij hoeft mij helemaal niets uit te leggen!

Brutus Toch wel! Ik heb zo het gevoel dat men mij verkeerd zou kunnen begrijpen.

Annabel Jij wordt waarschijnlijk altijd verkeerd begrepen, Brutus!

Brutus Stel je voor dat ik zin had in een stevige wandeling; Gezonde lucht, zie je. De boerenbuiten! Voor ik het goed beseft, sta ik plots voor de boerderij van boer Hogeboom. En wat zie ik daar? Kippen die gezellig kakelen en eieren leggen. (bootst kip na) Floep, een ei! (bootst kip na) Floep en nog een ei!

Boer Ja, zo gebeurt dat.

Brutus En nog één en nog één... De haan stond er bij en telde maar. Toen hij eenmaal vergat te kraaien dacht ik, dat ik dat eitje maar moest meenemen. Kwestie van afspraak, zie je! Even later raakte de haan de tel kwijt. Ja, dan moest ik alles maar oprapen. Afspraak is afspraak!

Aanabel Jij kunt mooi vertellen.

Brutus Dat zegt iedereen, mooie prinses! Vertellen is kunst, zegt men.

Annabel (bekijkt Brutus) Ik weet alleen niet waar ik je nog eens gezien heb.

Brutus Ik kom nogal op vele plaatsen, mooie prinses! Ik wandel graag, ziet u!!

Annabel Dat was in ...Bergdorp. En nadien heb je een tijdje niet kunnen wandelen.

Brutus Bergdorp? Dat kan!

Annabel Jij bent ... Brutus.

Brutus Men geeft mij zoveel namen.

Annabel Ik Bergdorp had je een hesp gestolen, ja nu herinner ik het me!

Brutus Ik herinner me iets van een gekregen hesp. Men past de geschenken zo wat aan. Zo een zak is wat klein voor een varken.

Annabel Jij bent een leugenaar. Een bedrieger! Jij bent een dief! Je moest je schamen.

Brutus Ik heb wel enkele zwakheden, ja dat is waar!

Annabel Arme mensen bestelen! Maak je zak open, vooruit! Vlug! (geluid van varkens, Brutus aarzelt)

Brutus Ik heb altijd pech! (geluid van varkens luider, dreigender)

Annabel (tot boer) Wat is dat?

Boer Och! Varkens! Ze zullen weer ruzie maken!

Annabel Is dat gevaarlijk?

Brutus   Zéér gevaarlijk, mooie prinses! Varkens bijten. Hebben tanden als leeuwen. En van parasols en prinsessen houden ze helemaal niet.

Boer   Mijn varkens zijn niet gevaarlijk, prinses. Alleen als ze honger hebben, worden ze wat woest. Maar dat valt nog wel mee!

Annabel   En zie je dat als ze honger hebben?

Brutus   Aan hun tanden!

Boer   Het is goed dat varkens honger krijgen. Hoe meer ze eten, hoe vlugger dat ze vet zijn.

              (wild varkensgeluid sterft uit. Geluid van een blokfluit.)

Annabel   Hoor ik nu geen muziek?

Boer   Dat is Leentje.

Annabel   Wie?

Boer   Leentje, mijn dochter. Ze speelt met de varkens.

Annabel   Wat?

Boer   (fier) Ja, ze laat de varkens dansen. Echt!

Annabel   Ik dacht dat er op een boerderij moest gewerkt worden! (muziek houdt op, geluid van de varkens, wild)

Brutus   De kippen werken toch ook niet. Ze leggen een eitje en hun dag is goed.

              (luid varkensgeluid. Een varkentje op, wild en dan terug weg. Prinses is bang en wil vluchten)

Boer   Wees niet bang, prinses!

Brutus   Vorig jaar is de waterpomp van Bergdorp wel door woeste varkens omver gelopen, maar zoiets is niet erg. (enkele woeste varkens komen even op en dan terug af. De prinses vlucht weg. Brutus verbergt zich achter de rug van de boer. De varkens lopen nu in een kringetje en dansen een eenvoudig dansje. Leentje, vuil en gesmeerd komt op. Gaat midden in de kring staan, met de blokfluit in de hand. Ze zingt haar liedje “Snoetje, Zoetje,... “ en de varkens dansen op de maat van de muziek. Brutus wil van de relatieve rust profiteren om te vluchten, maar de boer kan hem nog net grijpen.)

Leentje   (na het liedje, varkens knorren tegen elkaar) Is het niet mooi, papa?

Boer   Héél mooi, Leentje. Maar prinses Annabel is ervoor gevlucht. Ze houdt niet van varkens.

Leentje En ik hou niet van die prinses Annabel. Ze is lelijker dan mijn varkentjes.

Boer Dat mag je niet zeggen, Leentje! Iedereen is mooi op zijn manier!

Brutus Je dochter heeft ruzie gemaakt met de uitvinder van zeep, denk ik...

Boer Als jij straks maar geen ruzie maakt met de veldwachter. (haalt eitje uit vestzak, bekijkt het en steekt het terug weg, gelukkig)

Leentje Kom, lieve varkentjes! (speelt enkele noten muziek op de blokfluit, naar de zaal toe) Kinderen, zingen jullie mijn prachtig lied mee? (Leentje danst mee met de varkentjes en zingt het lied, samen met de kinderen: "Snoetje, Zoetje...")

Brutus (zingt mee en danst zich naar de rechterkant om zo te kunnen ontsnappen, maar de boer kan hem nog net vastgrijpen)

(na het liedje lopen de varkentjes weg, Brutus valt over zijn zak: de eieren zijn nu zeker in een kleverige brei veranderd.)

Johan (de paleisbediende op met een vislijn, kijkt naar de zak van Brutus) Jij hebt meer geluk gehad, Brutus.

Brutus Ik heb nooit een lege zak bij. Wat zakdoeken, een zwembroek, een paar appels...een tomaatje...denk ik!

Boer Ik wist niet dat jij zo een verwoede visser bent, Johan!

Johan Ik zou graag een goede visser zijn, maar de vissen willen zich niet laten vangen.

Brutus Stel je in de plaats van die vissen. Wie verliest er nu graag zijn vrijheid?

Johan Jij!

Brutus Wat? Waarom?

Johan (wijst naar de zak van Brutus) Is dat geen dievenzak?

Brutus Een wat?

Johan Indien ik jou was, Brutus, dan zou ik maar proberen uit de gevangenis te blijven.

Brutus Omdat ik vroeger eens pech heb gehad? Ik ben een eerlijk mens. De gevangenis, ik?

Johan Dan is het wel eigenaardig dat waar jij met je zak verschijnt er nadien iets ontbreekt.

Brutus Laster! Kwaadsprekerij! (geluid van de blokfluit, de varkens...)

Johan Doe dan je zak maar eens open! Laat zien wat erin zit!

(Leentje op met de varkens, danst en zingt haar liedje. Brutus, Johan en de boer volgen met belangstelling het optreden. Als het liedje gedaan is, worden de varkens woest en luisteren niet meer naar Leentje. Begeleid door wilde muziek stormen ze op Brutus af. Die vlucht en kan zijn zak nog net meenemen. Johan verschuilt zich achter de boer. Twee varkens stormen in de zaal, paniek. De andere varkens ook in de zaal. De boer tast in zijn zak, het ei is kapot.)

EINDE DERDE BEDRIJF

VIERDE BEDRIJF

De troonzaal van de koning

De koning zit op zijn troon, heel deftig, hij verveelt zich echter.

Koning Wachter! Wachter!

Johan (vlug op) Ja, majesteit.

Koning Breng mij mijn laatste studieboek. Ik wil studeren. Regeren vraagt steeds meer en meer kennis, talent en inzet.

Johan (eerst wat verwonderd, begrijpt dan wat de koning bedoelt) Natuurlijk, majesteit! (buiging, af en aanstonds terug op met een groot dik boek. De koning zet zich behaaglijk in zijn zetel. Een ernstig gezicht, na een tijdje een brede lach. Geniet van het boek.)

Koning Wachter, wachter!

Johan Ja, majesteit!

Koning Mijn bankje!

Johan (plaatst een voetbankje onder de voeten van de koning, buigt, af)

Koning (geniet van een stripverhaal: Suske en Wiske of iets anders. Het publiek mag nu nog niet weten dat hij een stripverhaal leest. De koning maakt spannende kleding los; hij beleeft héérlijke momenten.)

Annabel (paradeert met haar parasol door de troonzaal. Verveelt zich. Ze zet zich neer op een stoel. Terug recht. Hm, hm, ...)

Koning (Heeft kleding wat deftiger geschikt, geeft kleindochter geen antwoord.)

Annabel Hum, hum!

Koning Stilte, ik studeer!

Annabel Ik verveel me!

Koning Studeer wat!

Annabel Dat doe ik niet graag.

Koning Verveel je dan maar!

Annabel (wandelt heen en weer, dan opgewonden, af.)

Koning (zet zich terug behaaglijk, geniet)

Koning (gegrepen door het verhaal, stijgende spanning, plots de anticlimax, ontgoocheld)
 Neen, dat kan niet! (recht, wandelt rond met boek in de hand. Publiek ziet nu dat het maar om een stripverhaal gaat.. Studeren...)

Prins (op, kwaad) Papa, ik...

Koning Carolus, hoe dikwijls moet ik je nog zeggen dat je wat meer...(zet zich neer)

Prins Papa, ik moet je spreken.

Koning Dat was voorzien. Maar je moet niet zo maar binnenstormen. Wat takt, en eerbied voor jezelf. Ik studeer, zie je dat niet?

Prins Ik hou het niet meer uit. Er moet wat gebeuren.

Koning Er gebeurt altijd wat, soms meer dan je wilt.

Prins Mijn vrouw, prinses Troelela Del Troelela, is de wanhoop nabij. Het was een verkeerde beslissing, papa.

Koning Achteraf lijken sommige beslissingen verkeerd, maar nog jaren later, kun je er dan weer wat anders over denken.

Prins Je bekijkt alles nogal eenvoudig, papa.

Koning Alles is eenvoudig, als je de juiste normen respecteert.

Prins Je vond prinses Troelela Del Troelela een ...verkeerde keuze.

Koning Dat was een ramp, Troelela Del Troelela!

Prins Was het mijn fout misschien dat er geen prins geboren werd?

Koning Natuurlijk!

Prins En waren het geen twee mooie prinsesjes?

Koning Neen.

Prins Was er dan wel echt een reden om het ene prinsesje als een weesje weg te schenken?

Koning (geen antwoord)

Prins Als het gestorven was...

Koning Dan had jij geen problemen gehad. Zie je, alles is eenvoudig als je ...

Prins Papa, ...

Prins   Ik wil het kleine prinsesje zien!

Koning   Dat kan! Ga naar boer Hogeboom, de varkenskweker. Je kunt er zo op de reuk je weg vinden. Varkens stinken.

Prins   Mijn dochtertje!

Koning   Ja!

Prins   Ik hou het niet meer uit!

Koning   Drink een glaasje, maak een mooie wandeling, ga eens vissen, ...

Prins   Was jij mijn papa niet, ik zou...

Koning   Ik dacht dat de jaren je deden inzien dat ik gelijk had. Annabel is een mooie prinses. Ze zal later trouwen met een rijke prins en er zal vreugde zijn.

Prins   Maar, papa toch! Je zult het ook nooit begrijpen. Ik dacht dat u en ik, dat wij vandaag eens rustig konden praten.

Koning   Dat was voorzien. Je kwam wat te vroeg. Ik was nog aan het studeren.

Prins   Kan ik dan nooit eens met u praten? Zoals een zoon met zijn begrijpende vader praat?

Koning   Ik ben ik de eerste plaats koning.

Prins   Maar ook mens. En mensen gaan dood, ook al waren ze ...koning.

Koning   (na korte pauze) Was je jaren geleden zo overtuigend geweest! Misschien moeten we er eens over nadenken. Heb je haar nog nooit gezien?

Prins   (geen antwoord)

Koning   (recht) Het is al lang geleden.

Prins   16 jaar!

Koning   16 jaar... Ik zal zien wat ik kan doen. (terug in de zetel)

Prins   Toe, papa!

Koning   Ik zie wel! Laat me alleen. Ik ben moe.

Prins   Dank je, papa! (af)

Koning   (kijkt in boekje, legt het weg, denkt na) IK kon toch niet alles vertellen. Mijn plannetje...

Annabel (op, ijdel) Grootvader?

Koning (wil nog vlug zijn boek grijpen, om te zeggen dat hij studeert en niet mag gestoord worden) Ik stud... (herneemt zich) Wat is er nu weer gebeurd?

Annabel Dat mooi wit paard...

Koning Wat is er nu weer met dat mooi wit paard, prinses Annabel?

Annabel Het heeft twee zwarte haartjes.

Koning Zwarte pluimen was erger.

Annabel Een wit paard met zwarte haartjes. Ik ben bedrogen.

Koning Ben je wel zeker?

Annabel Ik vroeg voor mijn verjaardag een mooi wit paard. Het mooiste van het land. Ik ben toch de mooiste prinses? En het heeft vier poten!

Koning Dat is normaal voor een paard.

Annabel En daar staan nog meer zwarte haartjes op.

Koning O! Is het dat?

Annabel En ik denk ook dat het niet sterk is.

Koning Het is het sterkste paard van gans het land. En ...die zwarte haartjes die worden wel wit, na jaren.

Johan (op, ziet prinses Annabel, wil terug weggaan, de koning doet echter teken om te blijven) Er is bezoek, majesteit!

Koning Bezoek?

Johan Mevrouw Hogeboom, majesteit!

Koning O, ja...mevrouw Hogeboom. Laat ze meteen binnenkomen.

Annabel U ontvangt die stinkende boerin, hier? En ik dan?

Koning Jij gaat naar het mooiste paard van heel de wereld. Jij telt al die zwarte haartjes op de linkervoerpoot. Als het er meer zijn dat dagen in een jaar, dan schenk ik je een ander paard. Een geel met blauwe ogen.

Annabel (beledigd, kwaad af)

Koning Laat ze alleen binnenkomen.

Johan (buiging, af)

Boerin (op) Dag, majesteit!

Koning Vrouw Hogeboom.

Boerin Is er iets, majesteit?

Koning Er is altijd iets, mevrouw Hogeboom.

Boerin Het spijt me als...

Koning (lacht) Jij bent een brave vrouw. Neem plaats! (wijst naar een stoel, mevrouw Hogeboom zet zich.) En hoe gaat het op de boerderij?

Boerin We mogen niet klagen, majesteit.

Koning Ja, er is altijd wel iets...

Boerin Hard werken van 's morgens tot 's avonds; Maar als ik moe ben 's avond en ik kijk naar wat gedaan is, dan voel ik me gelukkig.

Koning Dat kan ik me voorstellen. En hoe maakt Leentje het?

Boerin Goed, goed, majesteit!

Koning En is ze goed gewassen? Ik hoor zeggen dat ze nogal...(stopt)

Boerin Het buitenleven, majesteit. En we hebben geen badkamer voor varkens en Leentje speelt met de varkens.

Koning Ja, de natuur heeft zijn eigen parfum. (naar deur) Wachter, wachter!

Johan (op) Ja, majesteit?

Koning Laat juffrouw Hogeboom binnenkomen!

Johan (buiging, af)

Johan (op, gevolgd door Leentje) Juffrouw Hogeboom!

Koning (doet teken dat Johan weg mag. Johan af)

Leentje (voelt zich wat onwennig, angstig, kijkt hulpbehoevend naar de boerin)

Koning Zo, jij bent Leentje Hogeboom?

Leentje Ja, koning!

Boerin (verbetert) Majesteit!

Leentje Ja, majesteit!

Koning Leentje Hogeboom...en wat doe jij zoal de hele dag?

Leentje Van alles...werken!

Koning Werk jij graag?

Leentje (haalt de schouders op, gaat langzaam wat korter bij de boerin staan, houdt van haar) Wie zou er nu graag werken, majesteit? Mijn vader vloekt soms als hij werkt en lacht als hij het zweet afveegt, terwijl hij rust. (iets meer naar de koning toe) Werk jij graag, majesteit?

Boerin Leentje!

Koning (lacht)

Leentje Het liefst hou ik van dansen en pretmaken.

Koning Dat kan ik me voorstellen. Men zegt dat jij de varkens kunt laten dansen!

Leentje Jij zou ook kunnen dansen als een echt...varkentje. Kom, ik zal het je leren! (naar koning toe)

Boerin Leentje!

Koning Laat maar, mevrouw Hogeboom.

Leentje Kom...wij zijn allemaal varkentjes. (sleurt koning van zijn zetel, koning trekt wel zijn neus wat op, maar doet toch mee.) Kom, mama, in een kring! (kijkt rond, tot koning) Jij bent Snoetje! (tot boerin) Jij bent..Zoetje (kijkt wanhopig rond) En ...en ... (heeft een idee, af en terug op met Johan) En dit is ...Petoetje. Kom in een kring.

Annabel (komt kijken naar al dat lawaai)

Leentje (ziet Annabel, en sleurt haar mee) Jij ...dit is dan Hoedje! (ze haalt een kleine blokfluit boven, speelt enkele noten muziek. Leentje doet in het midden van de kring het dansje voor. Samen zingen ze het liedje van Leentje. De koning doet zonder enthousiasme mee, maar als hij het gezicht van zijn kleindochter bekijkt groeit zijn belangstelling. Annabel wil eigenlijk vluchten, maar ze durft niet. (na het dansen) Jullie waren net echte varkentjes! Alleen het parfum van Hoedje (Annabel) verdraag ik niet. Zoiets stinkt harder dan echte varkentjes!

Annabel (met neus in de lucht, vernederd af)

Johan (maakt een vlugge buiging, af)

Leentje (tot de koning) Was dit niet prachtig, koning?

Boerin   Majesteit moet je zeggen.

Leentje   Majesteit dan!

Koning   Het was prachtig, Leentje!

Koning   (vertrouwelijk) Je mama vond het ook echt gezellig. Jij houdt van je mama?

Leentje   Mama en papa zijn heel lief. Het is thuis echt gezellig. Hier lijkt het maar een saaie boel. Ik zou eens met mijn varkentjes moeten komen. Ik denk dat ze zelfs over deze stoel (de troon) kunnen springen. Zoetje kan dat zeker, Hoedje misschien niet.

Koning   Jij zit vol leven, Leentje.

Leentje   Van de varkens geleerd. Hier is alles gemaakt. Iedereen loopt hier rond als een gans die pieren lust, maar te lui is om naar de grond te kijken.

Boerin   Leentje!

Koning   Het is goed dat je meegekomen bent. Ik mag je! Om in 't paleis te blijven wonen zou je je nog wat moeten aanpassen. (recht, roept) Wachter, wachter!

Johan   (op) Ja, majesteit!

Koning   Vraag prinses Annabel! (Johan af)

Koning   (tot Leentje) Ik wil je even laten kennismaken met mijn kleindochter, prinses Annabel!

Leentje   Dat hoeft niet, majesteit. Ik heb Hoedje al gezien. Als varkentje is ze niet geschikt.

Koning   (lacht) Het is een mooie prinses!

Leentje   Van een mooie tafel kun je niet eten, zegt mama altijd!

Annabel   (op, verveeld, wat is dat nu weer?) Ja, grootvader?

Koning   Prinses, dit is Leentje Hogeboom. Leentje is de ...dochter van mevrouw Hogeboom.

Annabel   Ik heb haar al gezien, ze stinkt naar varkens. Bah!

Koning   Ik heb een speciale reden om haar voor te stellen. Ze komt hier namelijk ...wonen!

Leentje   (en Annabel gelijktijdig) Wat? Hier wonen?

Koning Ja, voor een tijdje.

Annabel (en Leentje gelijktijdig) Voor een tijdje?

Leentje Nooit!

Annabel Het paleis is geen varkenskot.

Leentje (tot Annabel) Het kan er nog een worden. Probeer eens of jij kunt knorren, Knor, knor...

Annabel (tot koning) Dit gaat te ver! Wat een belediging! (kwaad af)

Koning (ontgoocheld) Leentje, wil jij even in het kamertje hiernaast gaan?

Boerin Ik kom je zo dadelijk terug halen. (Leentje kijkt rond, af)

Koning Het was vroeger een moeilijke keuze. En na al die jaren, is het niet eenvoudiger geworden. Leentje moet (Annabels hoofd is even zichtbaar, ze luistert het gesprek af) maar een tijdje op het paleis komen wonen. Als ze elkaar elke dag zien dan zullen ze wel als...zussen leren omgaan.

Boerin Leentje kan haar varkentjes niet missen.

Koning Ze moet als een echte prinses leren leven.

Boerin Als u het mij toestaat...herinnert u zich nog dat verhaaltje da u mij vertelde? Van die rijke man die na jaren zijn dochter kwam terughalen? (vertelt) Hij wierp enkele goudstukken naar de arme vrouw en nam het meisje mee. Het meisje voelde zich niet gelukkig in dat prachtige huis van haar rijke vader en weende iedere avond.

Koning Dat was een verhaaltje. Gewoon een verhaaltje. Dit is anders.

Boerin Ik denk dat Leentje hier nooit gelukkig zal zijn.

Koning Ze hoort hier thuis. Het is een echte prinses.

Boerin Ze zal veel verdriet hebben.

Koning Ik ben een oude man geworden, mevrouw Hogeboom. Mijn zoon prins Carolus zal mij in de nabije toekomst opvolgen. Eerst wil ik echter deze zaak nog afhandelen. Het onrecht herstellen. Je wilt mij toch helpen, mevrouw Hogeboom?

Boerin (knikt)

Koning (zet zich neer) Goed. Nu het eerste gedeelte van mijn plannetje anders verlopen is dan ik dacht, moet ik terug even nadenken. Ik zal je zo vlug mogelijk laten verwittigen. Dag, mevrouw Hogeboom.

Boerin   Dag, majesteit! (af)

Koning   (denkt na, heeft problemen. Neemt boekje, bladert er in, werpt boekje weg.
Kwaad af)

Annabel   (komt voorzichtig op) Wat ik nu gehoord heb? Dat kleine stinkdier zou mijn
zusje zijn. Dat kan toch niet. (zet zich neer) Mijn zusje! Gelukkig dat ik iets
vermoedde. Gisteren hoorde ik ook iets zeggen toen mijn papa met mama praatte.
Ik zou een zusje hebben? Een varkentje? (recht) Iedereen heeft hier zijn
plannetje. En waarom zou ik geen plannetje hebben? Brutus, Brutus, dat is de
oplossing. Enkele goudstukken doen wonderen! Brutus! (kijkt naar het publiek)

EINDE VIERDE BEDRIJF

VIJFDE BEDRIJF

Decor: achtergrond van de boerderij van boer Hogeboom

Vooraan rechts: een omgevallen boom. Daarop zit een mooie vrouw. Prinses Troelele Den Troelela. Met een gitaar. Zij speelt even op de gitaar en legt die dan naast zich neer. Ze kijkt dromerig voor zich uit.

Vooraan links Leentje op met haar varkentjes. Ze zingt haar liedje en de varkentjes dansen. Leentje ziet de mooie vrouw, de varkentjes schrikken. Varkentjes lopen weg, ook Leentje wil weglopen, maar de mooie vrouw nodigt haar met gebaren uit te blijven staan en zelfs naar de vrouw te komen. De vrouw speelt enkele nootjes muziek, legt de gitaar neer. Leentje is gefascineerd door de blinkende gitaar en kijkt er naar. De prinses Troelela Del Troelela, kijkt lief naar Leentje.

Prinses   Dag, lief meisje!

Leentje   Dag, mevrouw!

Prinses   Jij kunt mooi zingen en dansen.

Leentje   De varkentjes houden van dansen.

Prinses   Jij hebt mooie haren. Hoe heet jij?

Leentje   (haalt schouders op, eigenlijk is dit niet belangrijk)

Prinses   Jij bent ...

Leentje   Leentje, mevrouw. (wil wat verder gaan staan: de varkens stinken) De varkens...

Prinses   Kom wat dichterbij! Varkens? Ik ruik niets.

Leentje   Varkens stinken, zegt men. Jij hebt mooie kleren aan...

Prinses   Jij woont hier in de buurt?

Leentje   (wijst naar de boerderij) De boerderij!

Prinses   En hebben jullie vele dieren op de boerderij?

Leentje   Ja, héél veel.

Prinses   Vertel eens ...wat van die dieren, Leentje!

Leentje   (haalt de schouders op, nog wat wantrouwig, wie is die mooie vrouw? Wat doet die hier?)

Prinses   Kom eens wat bij mij zitten, Leentje!

(Leentje zet zich op de boom, maar toch ver van de prinses, de prinses steekt haar handen uit)

Prinses Vertel eens wat van de boerderij. Van de dieren...

Leentje Wij hebben vele dieren.

Prinses Kippen?

Leentje Ja, veel.

Prinses En zitten die allemaal in een hok of lopen die zo maar vrij rond?

Leentje 's Morgens héél vroeg maken ze al lawaai. En die haan! (lacht)

Prinses Wat doet die haan? (bootst een ongelukkige haan na) Lijkt dat op een haan?

Leentje Neen, onze haan, ...wacht even...staat recht, kraait als een echte haan.)

Prinses Dat was mooi. Een échte haan. (kraait als een haan, het geluid is nu beter)

Leentje Zo is het al een beetje beter. (lacht)

Prinses En hebben jullie schapen ook?

Leentje Ja, en ze zijn altijd braaf.

Prinses En varkentjes?

Leentje (lacht) Die zijn soms brutaal. En wild. Maar soms zijn ze ook lief.

Prinses En dan dansen ze?

Leentje Ja, ze kunnen mooi dansen, vooral Snoetje, het kleinste varkentje.

Prinses Ze hebben allemaal een naam.

Leentje (zingt liedje, spontaan, danst)

Prinses (applaudisseert, staat op, neemt gitaar) Dat is een mooi liedje. Weet je, ...morgen kom ik terug (tokkelt op gitaar) En dan maak ik een liedje over ...Leentje en haar ...varkentjes. Je komt morgen toch ook?

Leentje Zeker. En dan laat ik de varkentjes speciaal voor jou dansen. Speciaal voor jou!

Prinses Dat is goed! (geeft Leentje een hand) Dag, Leentje!

Leentje Dag, mevrouw!

Prinses (rechts vooraan af)

Leentje (kijkt de prinses na) Wat een lieve mevrouw. En wat is ze mooi!

Leentje (wandelt rond) Nog nooit heb ik zo een mooie mevrouw gezien. Morgen komt ze terug. Wat kwam die hier doen? En hoe zou ze heten? (denkt na)
Mevrouw...(lacht) En ze maakt een liedje: Leentje en de varkentjes! (lacht, zet zich neer op de boom) Morgen komt ze terug!

Brutus (komt van links midden op, naar Leentje toe) Dag, lief meisje!

Leentje (schrikt) Jij hier?

Brutus Ja...ik. Ik hou van de natuur. En in dit bos is het prachtig en vooral ...rustig!

Leentje (wil weggaan)

Brutus Wees niet bang, meisje. Ik ben een lieve oude man.

Leentje Ik ben niet bang en daarbij: mijn varkentjes zijn in de buurt.

Brutus Die heb ik niet gezien. Ik denk dat we hier alleen zijn, is het niet? (kijkt rond)

Leentje Alleen? (kijkt rond)

Brutus Ik doe je geen kwaad. Brutus is een lieve man.

Leentje Wat kom jij hier doen?

Brutus Dat zegde ik je reeds, jonge dame. De natuur.

Leentje Ja, ...(vertrouwt Brutus niet)

Brutus (is ondertussen steeds stapje voor stapje, dichterbij Leentje gekomen. Grijpt haar plots vast. Leentje schopt en verweert zich)

Leentje Hulp, Snoetje, Zoetje, hulp!!!

Brutus Roep maar niet, lief meisje! Niemand zal je horen. En die dansende varkentjes van jou zijn heel ver weg. (heeft een lange koord genomen en vlug bindt hij Leentje vakkundig vast aan een boom)

Leentje Hulp, hulp!

Brutus (steekt een doek in Leentjes mond, blinddoekt haar) Je straf, liefje. Was je kalm gebleven dan hoefde dit allemaal niet.

Leentje (gesmoorde hulpkreten)

Brutus (bekijkt Leentje) Goed zo. Opdracht volbracht. En straks komen de wolven. Wel jammer voor zo een lief kind. Maar opdracht is opdracht. En als er goudstukken rinkelen dan is Brutus in de buurt.

Brutus (mijmerend) Eigenlijk heb ik het wat goedkoop gedaan. Voor zulke opdracht konden er wel wat meer goudstukken af. Van de tafel gevallen zijn, in mijn zak dan, bedoel ik. Maar ... een eenvoudige klus...geen risico's!

Brutus Het ga je goed, lief kind. De rest is voor de wolven.

Brutus (wil links vooraan afgaan. Staat plots oog in oog voor de prinses Annabel)

Brutus Jij hier?

Annabel Is de opdracht goed uitgevoerd?

Brutus Ja, zoals afgesproken!

Annabel (voorzichtig naar Leentje toe, vergewist zich van de situatie, terug naar Brutus toe.) Goed. Ben je wel zeker dat ze niet meer los kan?

Brutus Zeke. En als straks de wolven komen...ofwel sterft ze van de kou en de honger, ofwel eten de wolven haar op.

Annabel Van die wolven wist ik niets.

Brutus Doe me niet lachen, prinses. En je hebt natuurlijk nog enkele goudstukken bij?

Annabel Goudstukken? Hoe kom je daarbij?

Brutus Ik dacht, zie je, ...ik hou van dat gerinkel.

Annabel Jij bent betaald voor je werk.

Brutus Zo enkele goudstukken meer...Op de goede afloop.

Annabel (haalt beugeltje te voorschijn, enkele goudstukken rinkelen)

Brutus (neemt met een vlugge beweging enkele goudstukken)

Annabel Geef hier.

Brutus In mijn zak is dat veel veiliger. En je hebt er nog enkele in je geldbeugel zitten?

Annabel Dat is ongehoord. Dat is brutaal. Ik zal het de koning vertellen.

Brutus De koning vertellen? Ja, dat zou ik doen. Als je het kunt tenminste. (vlugge beweging in zijn tas, haalt er een koord uit)

Annabel (wil vluchten) Neen, dat durf je toch niet!

Brutus Neen, dat durf ik niet. (grijpt Annabel vast, ze verweert zich, maar is zo meteen gebonden.)

Annabel Hulp, hulp!

Brutus Spaar je krachten, prinses. Die andere riep ook! (lacht)

Annabel Jij bent een bandiet, een moordenaar!

Brutus Jij wist toch dat ik geen carnavalprins ben. Anders was je nooit naar mij gekomen met je plannetje.

Annabel Ik wist niet ...

Brutus Je kunt niet alles weten. (blinddoekt Annabel, geen prop in de mond) Nu is alles volgens mijn plan. Alleen had ik nog graag wat meer goudstukken in mijn zak, maar ja je kunt niet alles hebben.

Annabel Maak me los! Ik vind nog wel ergens wat goudstukken.

Brutus Daar is het nu te laat voor. Als Brutus een grote zaak aanpakt, dan doet hij dat goed. Wat kippeneieren van eigenaar laten veranderen is altijd nog uit te leggen. Maar dit is anders!

Brutus (duwt Annabel vooruit) Kom, nu nog het zaakje afronden. (bindt Annabel naast Leentje aan dezelfde boom vast.) Net als twee zusjes.

Brutus (toont de goudstukken aan het publiek) Echte goudstukken. En nog gemakkelijk verdiend ook. (af)

(de algemene verlichting vermindert. Geluid van wolven. Leentje en Annabel proberen zich los te maken. Leentje legt haar hoofd op de boom, kan de blinddoek laten zakken, spuwt prop uit de mond)

Leentje (ziet Annabel) Jij hebt je verdiende straf. Voor enkele goudstukken!

Annabel (probeert te spreken maar de doek verhindert het haar.)

Leentje Wat heb ik je misdaan?

Annabel (geluiden, heftige bewegingen)

Leentje Ik maak me wel los. Maar jij wordt opgevreten door de wolven.

Annabel (het lukt haar de doek wat op te schuiven, zo kan ze praten) Jij bent brutaal!

Leentje En jij bent lief. Lief prinsesje Annabel. Jij ... bent.. en heks. Met moordenaar complotten smeden. Waarom? Waarom?

Annabel Jij stinkt.

Leentje (kan haar handen losmaken) Hoera! Mijn handen zijn al vrij! (maakt ook haar voeten los) Zo! (maakt bewegingen om weg te gaan.) Dag, lieve prinses!

Annabel Help mij!

Leentje Neen, nooit!

Annabel Help me even!

Leentje (draait zich om) Misschien je blinddoek. Ja, dat wil ik wel voor je doen. Je kan dan de wolven zien! (maakt haar blinddoek los) Waarom heb jij Brutus betaald?

Annabel (geen antwoord)

Leentje Ik kan je terug blinddoeken als je dat liever hebt. (maakt aanstalten om haar terug te blinddoeken)

Annabel Ik zal je alles vertellen! Maar je mag het niemand zeggen.

Leentje Vertellen, vertellen. Vlug wat. Ik krijg het koud.

Annabel Ik ben bijna bevroren.

Leentje Daar heb je nog de hele nacht voor. Vooruit!

Annabel Ik heb gehoord dat jij mijn zusje bent. En...

Leentje Zusje, zusje. Zo noem ik mijn varkentjes ook. Allemaal zusjes en broertjes. (zingt) en Snoetje en Zoetje...zijn mijn zusjes allemaal.

Annabel Geloof mij. En ik was jaloers. En Brutus...

Leentje Jij probeert je eruit te praten. Jij bent een gemene...(draait zich om, wil weggaan) Dag...zusje prinses!

Annabel Als je me niet gelooft, maak me dan tenminste los. Ik zal je belonen met wel 10 goudstukken.

Leentje Ik hou niet van goudstukken. Ik hou van eerlijke mensen en van mijn ...varkentjes. (gaat weg, naar links midden)

Annabel Maak dan ten minste mijn handen los. Ik ben zo bang.

Leentje Je kunt maar eens opgegeten worden. En de wolven doen dat héél vlug. (af)

Annabel Hulp! Leentje, laat me niet alleen. Ik heb spijt.

Leentje (terug op, aarzelt) Vooruit dan maar. (denkt na) Ik zal je voeten losmaken.

Annabel En mijn handen ook. Ik zal je belonen.

- Leentje (maakt voeten los) En als je niet te stom bent, dan kan je zelf je handen losmaken. Een mastworp en een platte knoop.
- Annabel Dat kan ik niet. Help me even, a.u.b.
- Leentje Dat had je dan maar moeten leren! (af)
- Annabel Zusje, zusje! (probeert zich los te maken. Stamp met haar voeten) Leentje, ik heb spijt.
- Leentje (na korte pauze, terug op, aarzelt) Omdat je spijt hebt en ik het geloof, zal ik je losmaken, ZUSJE!
- Annabel Jij bent echt mijn zusje. Ik zal het je allemaal uitleggen.
- Leentje Een gemene leugenaarster, een bedriegster. Al wat lelijk en vals is dat ben jij. Maar ik maak je los en ik wil je nooit meer zien. Nooit meer! (maakt Annabel los)
- Annabel (recht, schikt haar kleren. Kijkt naar Leentje, schikt haren, hoofd achterover. Even stilte) Het stinkt hier! (af)

ENDE VIJFDE BEDRIJF

ZESDE BEDRIJF

Decor: voor de boerderij

Twee dagen later

Tafel met enkele stoelen en bankjes voor de boerderij. De boerin schikt alles. De koning komt naar de boerderij: een speciale dag.

Boer (op met hemd over de broek, bretellen over de broek) Ik kan dat bovenste knoopje maar niet dicht krijgen.

Boerin Je nek wordt te dik.

Boer Dat hemd krimpt altijd maar. Iedere wasbeurt wordt het kleiner!

Boerin Wat minder eten!

Boer (het lukt hem het knoopje in het knoopsgaatje te duwen) Gelukt!

Boerin Vooruit! Weg! Kleed je verder aan. En zie dat je broek niet afzakt! Weg!

Boer Vrouwen! (af)

Leentje (op in een mooi kleedje, heeft er plezier in) Ben ik zo mooi, mama?

Boerin Hoe dikwijls heb je je gewassen? (terwijl ze een tafelkleedje schikt)

Leentje Dat weet ik niet meer. Dikwijls.

Boerin Nog niet genoeg.

Leentje Een beetje pafum en mijn lipjes nog mooi maken. Als men de parfum riekt, vergeet men de varkensreuk.

Boerin Vooruit. Naar binnen. En doe andere kousen en schoenen aan.

Leentje En dat allemaal omdat die oude koning komt. Hij was beter in zijn paleis gebleven. En komt die prinses Annabel ook?

Boerin Heel het paleis komt.

Leentje Ze komen hier kamperen! Brengen ze eten mee?

Boerin En een beetje beleefd zijn!

Leentje Met die prinses Annabel heb ik nog wel een eitje te pellen.

Boerin Wat is er van die prinses Annabel?

Leentje Niets!

Boerin Niets? Er is toch niets gebeurd?

Leentje Niet dat ik het weet. Wat zou er nu kunnen gebeuren?

Boerin Ik dacht dat de plotse komst van de koning er iets mee te maken had.

Leentje De koning wil wel eens een dagje kamperen, denk ik.

Boerin We zullen wel zien. Het is de tweede keer in al die jaren dat de koning naar hier komt.

Leentje Twee keer te veel. (naar binnen) (geluid van naderende paarden)

Boerin (kijkt tussen de coulissen, roept op de boer) Ze komen!

Boer (vanuit de deuropening) Ik vind mijn broeksband niet. (houdt broek in de hand)

Boerin In de linkerschuif. Vlug wat. (boer af)

(geluid van naderende paarden wordt sterker. Houdt op. Johan met tasje op. Links. In dat tasje zit een flesje fruitsap en “studiemateriaal” voor de koning)

Johan Gegroet, mevrouw Hogeboom. (buigt)

Boer (vanuit de deuropening, beëindigt werk met de broeksband)

Johan Dag, meneer Hogeboom. (tot de boer) Bedankt voor de gastvrijheid!

Koning (op) Een goede dag allemaal. (kijkt rond) Het is prachtig hier. (tot mevrouw Hogeboom) Ik had hier eens meer moeten komen.

Boer Welkom, majesteit!

Koning Enig. Rustig.

Boer Nu wel, maar als de haan kraait of de varkens maken van hun oren!

Koning Het landelijke leven, nietwaar!

Boerin (kijkt of prinses Annabel niet volgt)

Koning Mijn zoon en de prinses komen wat later. Ze maken een korte wandeling in de buurt.

Boerin Neemt u toch plaats, majesteit!

Koning (geniet van de mooie omgeving)

Johan (legt tas neer op een verre stoel, volgt de koning die een andere stoel uitgekozen heeft en helpt hem bij het neerzitten. Koning zet zich behaaglijk neer, dankt Johan met een hoofdknikje)

Johan (haalt uit tasje fles en glaasje, met ceremonieel gebaar naar de koning toe)

Boerin (ziet dat de koning wil drinken) Neem mij niet kwalijk, majesteit. Mag ik u iets aanbieden?

Koning (lacht, begrijpend) Als je dat straks wilt doen, graag mevrouw. Eerst mijn voorgeschreven drankje. Je zou het een kruidendrankje kunnen noemen. (koning drinkt een slokje, smaakt niet zo best. Nog een slokje, voelt zich wat beneveld, drankje weg door Johan. Koning bedankt Johan.) Het is wel een sterk kruidendrankje!

Boerin Als ik je straks een fris glas geitenmelk mag aanbieden...

Koning Geitenmelk? Straks.

Brutus (op met dievenzak, komt in de buurt van de koning staan.)

Koning Kom wat dichterbij, Brutus!

Brutus (aarzelend)

Koning (tot boerin) Brutus mocht vandaag niet ontbreken!

Boerin Natuurlijk niet, majesteit.

Brutus (komt voor de koning staan)

Koning Ik ben blij dat ik je zie, Brutus. Je hebt wel...soms...eens in de gevangenis gezeten, maar jij lijkt mij een prima kerel. En je bent niet meer van de jongste. Jij houdt van de natuur, de rust van de omgeving...

Brutus De natuur is alles voor mij, majesteit.

Koning Jij wandelt graag, jij houdt van vissen...

Brutus Vooral wandelen, majesteit en de natuur bewonderen...de bloempjes zien groeien...

Koning En van 's morgens vroeg?

Brutus De morgenstond heeft goud in de mond, zegt men, majesteit.

Koning Mooi. En 's avond tijdig in je bedje...in de morgenstond...

Brutus Altijd met de kippen gaan slapen.

Koning   Nooit eens vergeten te gaan slapen?

Brutus   Nooit!

Koning   Dan zal de paleiswachter gelogen hebben. (tot Johan, gemaakt kwaad) Welke leugens heb jij mij nu weer verteld, Johan?

Johan   (opzettelijk twijfelend) Ik meende...Brutus op een avond in het bos te hebben gezien, majesteit.

Brutus   Dat kan niet!

Johan   Ik had iets gehoord, afgeluisterd, majesteit.

Koning   Dat is verboden.

Johan   Ik had het niet goed verstaan en ben Brutus dan maar gevolgd, op een avond.

Koning   Kan dat waar zijn, Brutus?

Brutus   Ik begrijp het allemaal niet. Bedoelt de paleiswachter dat ik iets verkeerd heb gedaan?

Koning   Jij hebt zeker niets verkeerd gedaan, beste man! (tot Brutus, na korte pauze) Ik moet eerst even nadenken en dan praten we nog wel over je wandelingen. Je zou eens naar de kippen kunnen gaan kijken.

Brutus   Goed, majesteit. (niet begrijpend af.)

Koning   (tot Johan) Die komt aanstonds aan de beurt!

Boerin   Ik begrijp er niets van. Heeft Brutus iets verkeerd gedaan?

Boer   Wat denkt u van een glas geitenmelk, vers van de geit?

Koning   Een prima idee.

Boer   (af)

Leentje   (op. Prachtig gekleed, naar de koning toe. Hij kan zijn ogen niet geloven: is dat Leentje?) Dag, majesteit! (diepe buiging)

Koning   Euh...dag, Leentje. Wat ben je mooi!

Leentje   En ruikt maar. Goed gewassen! Ruik ik nu nog naar varkens?

Koning   Jij bent nu een ander Leentje

Leentje   De pluimen maken de vogel, majesteit!

Koning Kom, laat me je nog eens bewonderen. Je bent nu een echte dame. Je zou zelfs een échte prinses kunnen zijn.

Leentje Ik hou van mijn varkentjes, majesteit.

Koning Leentje, de pluimen maken de vogel, zeg je. Maar wat er binnen in de vogel leeft is belangrijker dan de buitenkant.

Boer (en boerin, ieder met een glaasje melk op)

Koning Er woont hier een echte prinses op de boerderij.

Boerin Majesteit...

Boer (geeft glas melk aan Johan)

Boerin (geeft glas melk aan de koning) Alsjeblieft, majesteit.

Boer (tot Johan) Dit is iets heerlijk.

Koning (drinkt en trekt een raar gezicht, is niet zo lekker, glimlacht tegen de boering) Ja, dat is echt geitenmelk.

Johan (proeft, glimlacht tegen de boerin)

Prins (komt op, gevolgd door Annabel, die naar Leentje kijkt, wegkijkt.)

Prins (tot koning) Papa, dit begrijp ik niet: ik heb Brutus gezien, Leentje is zo mooi gekleed...wat gebeurt hier allemaal?

Boerin Welkom, prins Carolus en prinses Annabel. Neemt u maar plaats. Ook een glas geitenmelk. (schudden beiden van neen)

Boerin Echt lekker, hoor!

Prins Neen, dankjewel! (zet zich)

Annabel (kijkt naar Leentje) Het is toch geen carnaval vandaag?

Leentje Zou ik geen mooie prinses zijn? Mooi gekleed, niet waar? Zie je dat ik een varkenshoedstertje ben?

Boerin Leentje!

Koning (tot Johan) Roep Brutus!

Johan Ja, majesteit. (af)

(Johan terug op met de verbaasde Brutus)

Koning (tot Brutus) Op een avond had je koorden in je zak en was je hier in het bos, ja?

Brutus (geen antwoord)

Koning En je had ook nog enkele goudstukken bij. Je bent die avond naar huis gegaan...zonder die lange koorden? Ja?

Brutus (geen antwoord)

Koning Wat je gedaan hebt is onvergeeflijk, Brutus. Bij een boer wat eieren stelen is al erg, maar dit, dit kan het einde van je leven betekenen!

Brutus Ik, ik...het was maar een grapje, majesteit!

Koning (eerst ernstig, dan lacht hij) Inderdaad een grapje. Prachtig, Brutus. En deze avond lachen we nogmaals met dat grapje. We binden je vast aan die boom (wijst naar de boom waaraan Leentje werd vastgebonden) en wachten totdat het koud wordt en de wolven komen. Misschien lusten ze geen oude boosdoeners!

Brutus Het was zo niet bedoeld, majesteit. Toen ik die opdracht aanvaardde...

Koning ...dacht je alleen maar aan goudstukken. Johan, je hebt toch een lange koord meegebracht,

Johan (knikt, haalt die koord uit zijn zakken)

Koning Bind hem vast!

Brutus Genade, majesteit!

Koning (tot Johan) Vastbinden. (tot Brutus) Mond dicht of ik zal je beletten lawaai te maken.

Brutus Maar de prinses...

Koning Ik ben nog niet klaar, Brutus.

Johan (bindt Brutus vast aan de boom)

Koning (tot Brutus) Misschien schenk ik je nog wel genade en mag je blijven leven met zware gewichten aan je voeten in een donkere gevangenis. (geluid van gitaarmuziek en een mooie vrouwenstem)

Prinses (op van links met gitaar in de hand, glimlachend)

Leentje (loopt naar de prinses toe) Jij!!!

Prinses (omhelst Leentje)

Leentje Jij, jij had beloofd...dat liedje, weet je wel?

Prinses Alles op zijn tijd, Leentje.

Leentje Ik ben blij dat ik je terug zie.

Prinses Het is vandaag een wonderbare dag, Leentje!

Leentje En leer je me nu dat liedje?

Koning Jullie kennen elkaar? ...dat is goed!

Prinses (tot Leentje) Je bent zo mooi vandaag?

Leentje Had ik geweten dat jij vandaag kwam, dan had ik me nog mooier gemaakt. Van jou hou ik méér dan van mijn varkentjes.

Boerin En hou je van mij niet, Leentje? En van mijn man?

Leentje Jullie zijn mijn lieve, lieve ouders. (omhelst boer en boerin, kijkt naar de mooie gitaar)

Prinses (zet zich op een bankje, nodigt Leentje uit om naast haar te komen zitten. Leentje zet zich naast de prinses. Eerst is er de gitaar tussen hun beiden, dan geeft de prinses de gitaar aan Leentje en die legt de gitaar rechts van zich en zo zet zij zich zo kort mogelijk tegen de prinses. Ze houden elkaars hand vast. Innig geluk. Prins Carolus gaat achter de bank staan waar Troelela zit.)

Koning En nu ga ik een verhaaltje vertellen! (men kijkt naar elkaar. Wat heeft dit te betekenen?)

Koning (als echte verteller, wandelt rond) Er was eens ...

Prins Toe, papa, een verhaaltje!

Boer (tot prins) Lust u geen glas geitenmelk? Vers van de geit?

Prins (schudt neen)

Koning Een oude koning had een zoon die alleen graag vissen ving en er nooit aan dacht dat hij eens koning zou worden. Aan trouwen dacht hij niet. Op een zekere dag maakte de koning zich kwaad en zegde dat als de prins zich geen mooie prinses zocht, hij naar de gevangenis moest, om wat na te denken.

Leentje (tot prinses) Een mooi verhaaltje.

Prinses Luister, Leentje.

Koning In eigen land vond de prins geen mooie bruid. Ze waren te dik, te groot, hadden een kromme neus en wat nog allemaal. En op zekere dag vertrok hij héél vroeg

en na maanden kwam hij terug met een prinses die in een ver land woonde waar appelsienen groeiden. En ze trouwden en er werden, op een morgen, twee prinsesjes geboren. Het ene was een mooie prinses, vond de koning. Het andere was te lelijk om door de wolven opgegeten te worden. Dat lelijke prinsesje werd aan een echtpaar dan geen kinderen kon krijgen geschonken. Dat echtpaar woonde op een boerderij en daar waren kippen, konijnen en veel, veel varkens.

- Leentje   Dat lelijke prinsesje...kon die ook de varkens doen dansen?
- Koning   het lelijke prinsesje werd een flinke meid en was helemaal niet zo lelijk als de koning zegde.
- Leentje   Kon dat lelijk prinsesje echt de varkens doen dansen?
- Koning   Ik denk het wel.
- Leentje   Mooi! Net als ik. En verder?
- Koning   De oude koning had spijt en wilde alles terug goed maken. Hij bedacht een plannetje en hij vertelde daar iets van aan de pleegmoeder, de boerin. De prinses, het zusje van het lelijke meisje, hoorde dat en werd jaloers, zo jaloers dat ze een oude boosdoener vroeg om het lelijke prinsesje, voor enkele goudstukken.. (plots tot Annabel) Zoiets doe je niet! Zoiets doet een echte prinses niet.
- Annabel   (geschrokken, wil gaan lopen)
- Koning   (tot Annabel) Jij zult je straf niet ontlopen! Wachter bindt haar. Laat ze in de gevangenis maar enkele jaren nadenken! Een echte prinses straalt goedheid uit!
- Johan   (haalt koord uit zak, traag naar Annabel toe, blijft staan)
- Leentje   Dan ben ik...(kijkt rond) Dan ben ik ...
- Koning   (naar Leentje toe) Jij bent dat lelijke prinsesje uit mijn verhaaltje! (omhelst Leentje) Vergeef me, Leentje!
- Leentje   (maakt zich los) Maar mijn papa en mijn mama? (wijst naar de boer en de boerin)
- Koning   Het zijn je echte ouders niet.
- Leentje   Wat jammer! (gaat tussen boer en boerin staan) Ik hou zo van mijn papa en mama (omhelst)
- Koning   Je echte papa is ...prins Carolus, mijn zoon. En prinses Annabel is je zusje.
- Leentje   Ik hou meer van mijn varkentjes.
- Koning   En je mama...(kijkt naar de prinses)

Prinses (snelt naar Leentje toe) Jij bent mijn liefste dochtertje. Mijn lief, klein lelijk prinsesje! (omhelst Leentje)

Koning Was dit geen mooi verhaaltje?

Leentje Neen, neen. (zet zich op een stoel, weent)

Prinses Ween niet, Leentje! (ook de boerin komt Leentje troosten)

Leentje Ik voel mij zo raar. Het is alsof ik droom.

Annabel (naar Leentje toe)Vergeef me...zusje!

Leentje Vergeven, na al wat jij mij hebt aangedaan?

Koning (naar Leentje) Ik ben de enige die de schuld is van alles. Het spijt me, Leentje!

Leentje (wandelt rond, lacht tegen de boer, de boering, prins Carolus en Troelela Del Troelela...) Eigenlijk vind ik dit jammer. IK was zo gelukkig met mijn varkentjes.

Koning En welke straf krijgt Brutus (hij wijst naar Brutus)?

Leentje De varkensdans! Maak die oude kippendief los. (Johan kijkt naar de koning die knikt, Johan maakt Brutus los) Kom, allamaal de varkensdans!

Johan (tot de kinderen in de zaal) Zingen jullie mee? (allen zingen en dansen de varkensdans)

Leentje En moet ik nu in het paleis komen wonen? En me alle dagen ... wassen?

Koning Natuurlijk!

Prinses Je mag kiezen wat je het liefst doet, Leentje.

Leentje Dan blijf ik nog een tijdje hier op de boerderij. (omhelst boer en boerin)

Leentje (tot de prinses Troelela) Blijf jij ook een tijdje op de boerderij. Ik kan je leren koemelken.

Koning Misschien is het best dat Leentje eerst nog een tijdje op de boerderij blijft. En kom later maar naar het paleis.

Leentje Met al mijn varkentjes. We maken van het paleis een groot varkenskot.

EINDE